

גלנגרי גלן רוֹס - מכונת הכסף

מאת דיוויד מאמט

גלנגרי גלן רוס - מכונת הכסף

מאת דיוויד מאמט

Permission granted by Abrams Artists Agency, 275 Seventh Ave./ 26th Floor, New York, NY 10001, USA. All inquiries concerning rights to the play shall be addressed to the above.

תרגום: יוסף אל דרור
בימוי: משה נאור
תפאורה: כנרת קיש
תאורה: חני ורדי
תלבושות: דורון אשכנזי, מעצב בגדי גברים
מוסיקה: אלדד לידור
ע. במאי: יעל גולדברג

בהשתתפות:
דביר בנדק - מוס
יואב בר לב - ביילן
ישי גולן - לינק
דב גליקמן - לוין
יעקב דניאל - וויליאמסון
רמי הויברגר - רומה
מוריס כהן - ארנוב

תכנייה:
כתיבה ועריכת תוכן: רנה ורבין
עריכה והפקה: עדי רונן
עיצוב: סטודיו דותן לידז'י
צילום: ז'ראר אלון - במה, אילן בשור - סטודיו

משך ההצגה: כשעה וחצי ללא הפסקה
הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה: ב-28 למאי
2016, כ' באייר תשע"ו

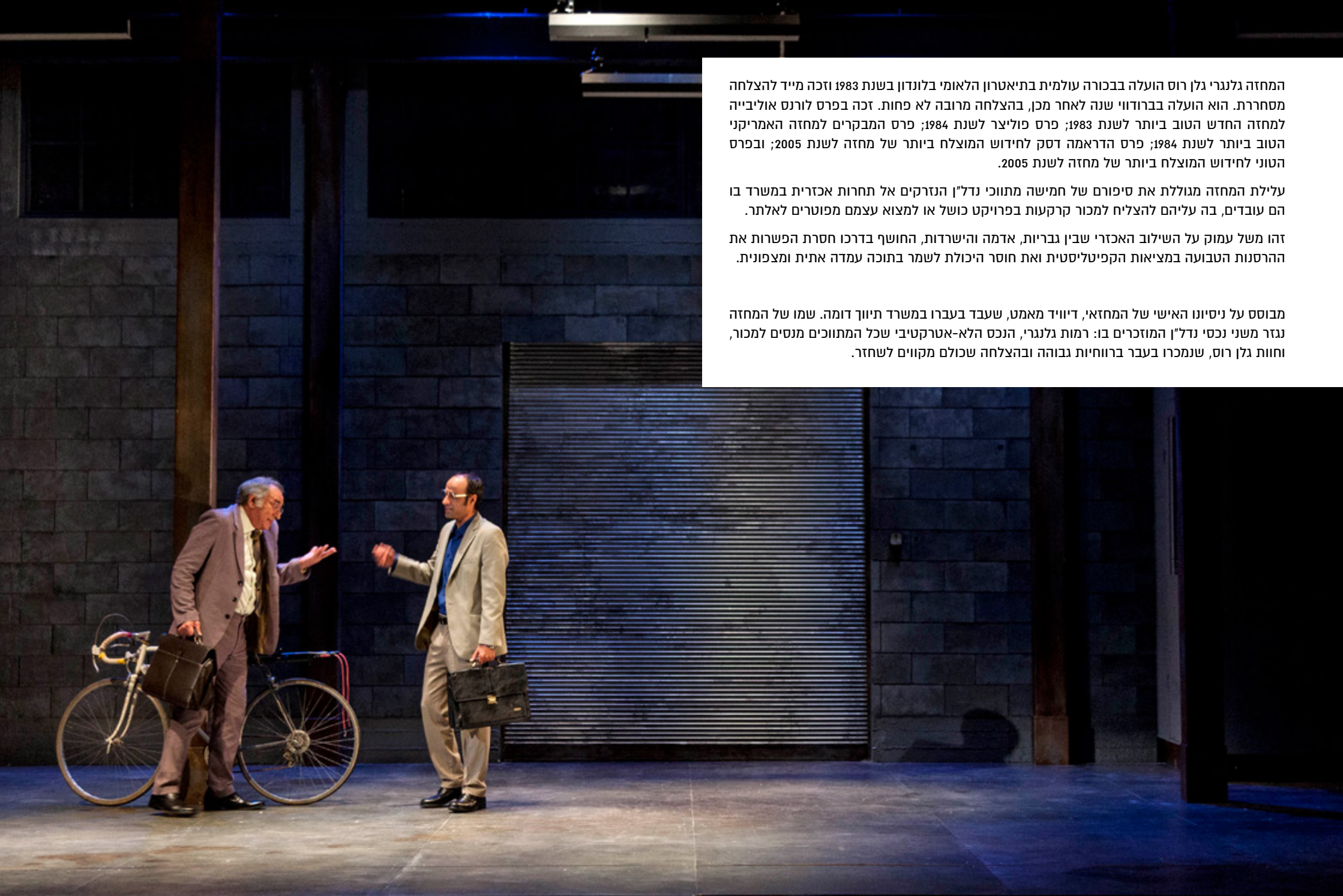

המחזה גלנגרי גלן רוס הועלה בבכורה עולמית בתיאטרון הלאומי בלונדון בשנת 1983 וזכה מייד להצלחה מסחררת. הוא הועלה בברודוויי שנה לאחר מכן, בהצלחה מרובה לא פחות. זכה בפרס לורנס אוליבייה למחזה החדש הטוב ביותר לשנת 1983; פרס פוליצר לשנת 1984; פרס המבקרים למחזה האמריקני הטוב ביותר לשנת 1984; פרס הדראמה דסק לחידוש המוצלח ביותר של מחזה לשנת 2005; ובפרס הטוני לחידוש המוצלח ביותר של מחזה לשנת 2005.

עלילת המחזה מגוללת את סיפורם של חמישה מתווכי נדל"ן הנזרקים אל תחרות אכזרית במשרד בו הם עובדים, בה עליהם להצליח למכור קרקעות בפרויקט כושל או למצוא עצמם מפוטרים לאלתר.

זהו משל עמוק על השילוב האכזרי שבין גבריות, אדמה והישרדות, החושף בדרכו חסרת הפשרות את ההרסנות הטבועה במציאות הקפיטליסטית ואת חוסר היכולת לשמר בתוכה עמדה אתית ומצפונית.

מבוסס על ניסיונו האישי של המחזאי, דיוויד מאמט, שעבד בעברו במשרד תיווך דומה. שמו של המחזה נגזר משני נכסי נדל"ן המוזכרים בו: רמות גלנגרי, הנכס הלא-אטרקטיבי שכל המתווכים מנסים למכור, וחוות גלן רוס, שנמכרו בעבר ברווחיות גבוהה ובהצלחה שכולם מקווים לשחזר.

דיוויד מאמט נחשב כיום לאחד המחזאים הגדולים, האהובים והידועים באמריקה וברחבי העולם, זאת חרף העובדה שמחזותיו רוויים בניבולי פה ומציגים את החיים האמריקניים והעכשוויים כמלחמת כל בכל רווית דם. מחזהו זוכה הפוליצר, "גלנגרי גלן רוס", בוחן את הטבע האנושי ומסיק מסקנות מדכאות ושחורות ביותר. אולי צריך לצאת באזהרה לציבור הצופים: כאן מנאצים ומגדפים ומציגים תרבות רעה. אלא שאיזה טעם יש לצאת באזהרות כאשר המציאות סביבנו מזמן עברה ועלתה על הדמיון השחור ביותר, גם זה של מאמט.

עולמם האכזרי וחסר המוסר של המתווכים, שבו החלש נקרע לגזרים ואין שום חמלה, לא בולט בחריגותו על רקע התנהגויות, טוקבקים, ביטויים וסרטונים שאנחנו רואים כמעט מדי יום, בכל סוגי המדיה.

אצל מאמט, הקומדיה השחורה מושחזת היטב. לא סתם סחף את ברודווי ואת לונדון בסערה. מאמט מצטיין במחזה הזה בכתיבה קומית חדה ורבת פיתולים. התרגום המשובח של יוסף אל דרור מיטיב להתמודד עם אתגרי השפה המדוברת, העכשווית, הבימיו קצבי וחד, צוות השחקנים החד פעמי מתעלה לגבהים עם הטקסט החריף והדמויות המעוצבות במדויק.

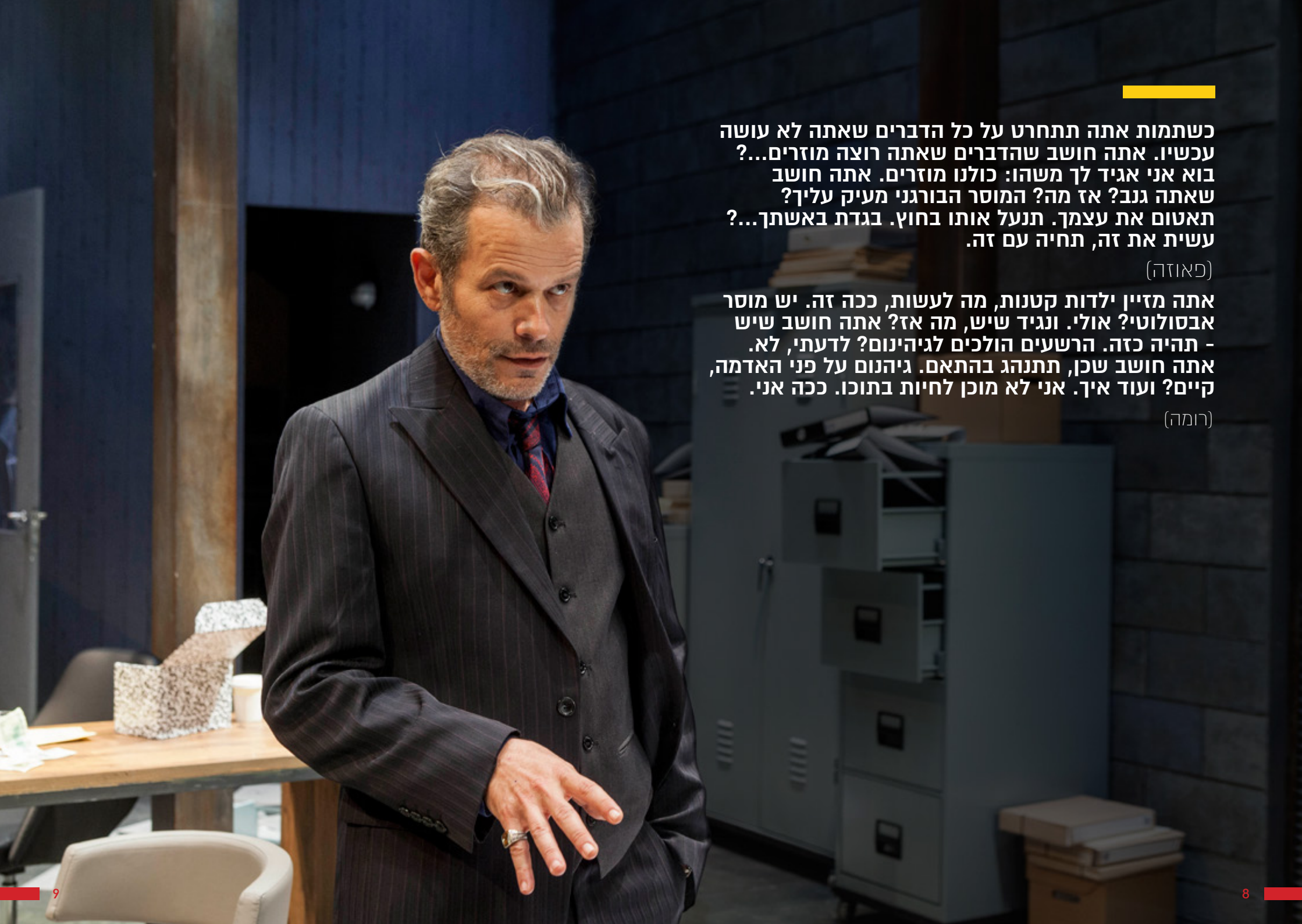
תיאטרון חיפה גאה להעלות על בימתו הפקה מבריקה זו של אחד המחזות הידועים והמצליחים בעולם ואנו מקווים שתפיקו את המירב מן הצפייה.

בברכה,

ניצה בן צבי,
מנכ"לית תיאטרון חיפה

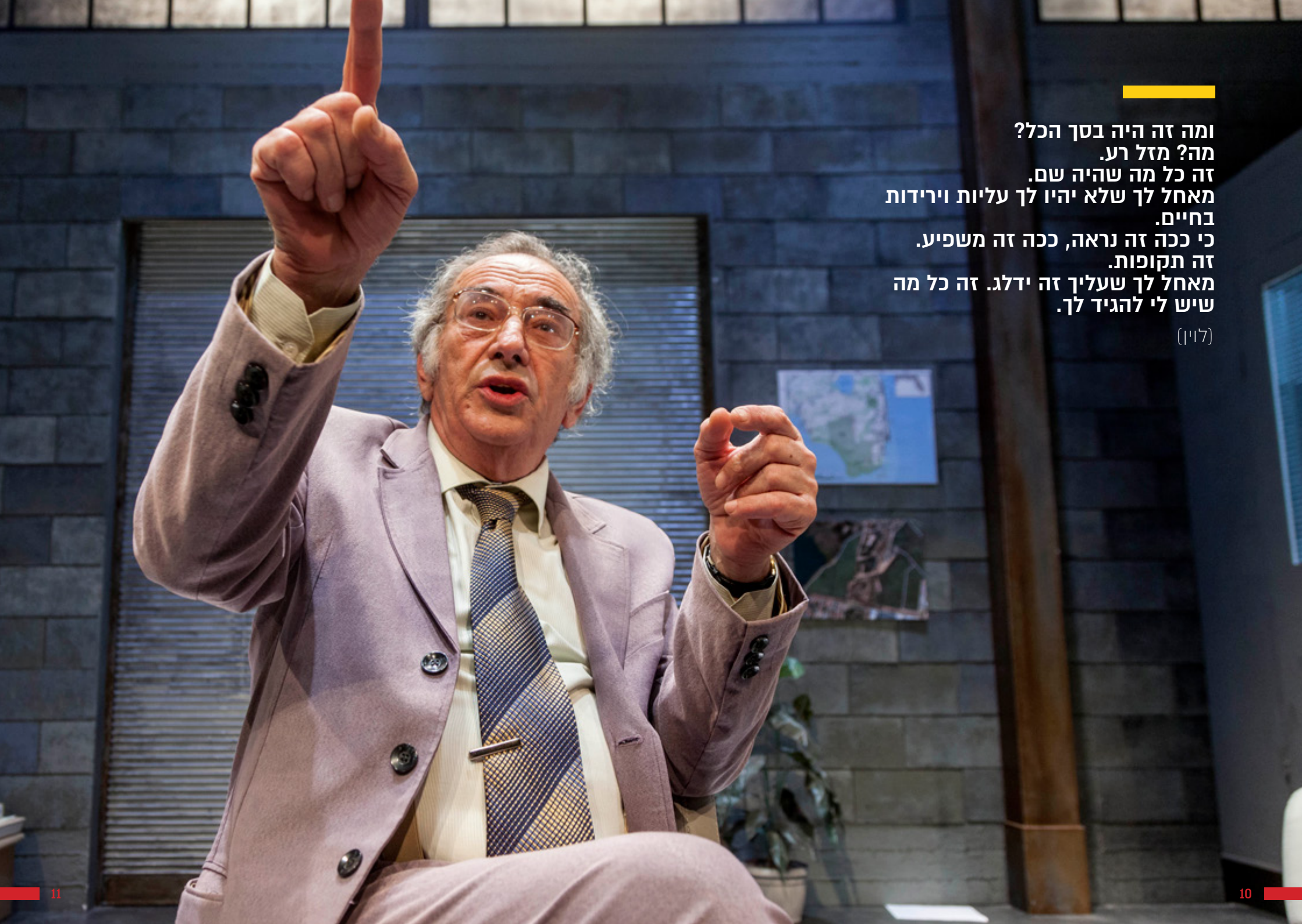
כשתמות אתה תתחרט על כל הדברים שאתה לא עושה
עכשיו. אתה חושב שהדברים שאתה רוצה מוזרים...?
בוא אני אגיד לך משהו: כולנו מוזרים. אתה חושב
שאתה גנב? אז מה? המוסר הבורגני מעיק עליך?
תאטום את עצמך. תנעל אותו בחוץ. בגדת באשתך...?
עשית את זה, תחיה עם זה.

(פאוזזה)

אתה מזיין ילדות קטנות, מה לעשות, ככה זה. יש מוסר
אבסולוטי? אולי. ונגיד שיש, מה אז? אתה חושב שיש
- תהיה כזה. הרשעים הולכים לגיהנום? לדעתי, לא.
אתה חושב שכן, תתנהג בהתאם. גיהנום על פני האדמה,
קיים? ועוד איך. אני לא מוכן לחיות בתוכו. ככה אני.

(רומה)

ומה זה היה בסך הכל?
מה? מזל רע.
זה כל מה שהיה שם.
מאחל לך שלא יהיו לך עליות וירידות
בחיים.
כי ככה זה נראה, ככה זה משפיע.
זה תקופות.
מאחל לך שעליך זה ידלג. זה כל מה
שיש לי להגיד לך.

(ליון)

אשתי אמרה לי
לבטל את העסקה.

(לינק)

תן לי להגיד לך משהו.
אני עושה מה שמשלמים לי לעשות.
אני...
חכה שנייה.
משלמים לי לנהל את הלידים.
אני מקבל...
חכה רגע,
אני מקבל מדיניות.
העבודה שלי זה להוציא אותה לפועל.
את מה שאומרים לי.
זה הכל.

(וויליאמסון)

מוס: פולנים ותפרנים.
ארונוב: ...פולנים...
מוס: תפרנים כולם.
ארונוב: ...נאחזים בכסף שלהם כאילו...

ארונוב: אני אשא בתוצאות?
מוס: כן.

(פאזזה)

ארונוב: ולמה זה?
מוס: כי הקשבת.

דבר הבמאי: משה נאור

דיוויד מאמט מפורסם בדיאלוגים המדוברים שלו, שלא נשמעים לחוקי הדקדוק אלא שואפים להישמע כמו שאנשים באמת מדברים. עוד יותר מכך, מאמט מפורסם בשימוש הנרחב שלו בקללות ובמילים גסות. גלנגרי גלן רוס הוא המחזה עם הכי הרבה "פאק" שאי פעם נכתב בהיסטוריה של המחזאות. מתרגם המחזה, יוסף אל דרור, הוסיף לשלל ההטיות של "זיונים", "זין" ו"להזדיין", שהדמויות במחזה משתמשות בהם, גם את הביטוי היידי "פאקקטע", שבו משתמש לוין, היהודי בחבורה. "לך תזדיין – זה המסר שיש לי אליך", אומרת אחת הדמויות בניסוח שיכול היה לשמש בעיני ככותרת על מצבם הקיומי של הטיפוסים במחזה. קבוצת הדמויות המתוסכלת פורקת תוך שימוש נרחב בקללות את האלימות שנאגרה בתוכה מרוב חרדת קיום, ואולי מתוך איבוד כמעט מוחלט של תכלית הקיום.

סלנגי ועכשווי ככל שיהיה, מאמט לא מקל ראש בדיאלוג הכביכול קטוע וחופשי שלו. הוא מאמין שהאופן שבו אנשים מדברים משפיע על התנהגותם, ולא להפך, ועל כן כל פסיק, כל גמגום, כל הדגשה במחזה כתובה ממש כפי שמאמט מצפה שהדיאלוג יבוצע. לעומת זאת, הוא בקושי נותן הוראות במה. הדרמה של מאמט נמצאת כולה בדיאלוגים.

בעולמו של מאמט, גורלן של הדמויות תלוי ביכולתן לדבר באופן משכנע. רומה הוא צ'ארמר חלקלק, שמשוגל להמציא שקרים ופילוסופיות במהירות שבה המילים יוצאות לו מהפה. לאיש אין ספק בהמשך הצלחתו העסקית. לעומתו, לוין, אמנם זכה לכינוי "המכונה", מכונת הכסף, אבל מאז ימי הזוהר של צעירותו איבד ביטחון. כיום הוא גרוע ביכולות השכנוע וההתמקחות שלו. מהמשפט הראשון שלו, שבו הוא מגמגם שבע מילים ועוצר עוד לפני שהמשפט מתחיל, ברור שהוא כבר לא מתאים לתחום התיווך. הוא מבוגר, הוא נחלש, וכמעט כל טיעון שלו רק מרע את מצבו. שני המתווכים האחרים, מוס וארנוב, נמצאים איפשהו באמצע: מוס מבטא את משפטיו באופן אגרסיבי שלפעמים מצליח לשדל לקוח לפעול בניגוד לרצונו, וארנוב אמנם נחבא אל הכלים אבל לפחות לא משדר ייאוש מוחלט כמו לוין.

גלנגרי גלן רוס הוא מתקפה מוחצת על ההתנהלות העסקית האמריקנית, הקפיטליסטית, שבה הכל מותר לכאורה, ואין שום חוקי מוסר. זהו מחזה שעוסק בקפיטליזם חזירי. הדמויות היחידות במחזה שלא מנסות לגנוב, לרמות או לעבוד על דמויות אחרות הן ארנוב ולינק – שני "הפראירים" של המחזה, שאין להם סיכוי גדול להצליח. מיץ' ומארי, הבעלים הבלתי נראים, הם בעלי ההון. יחסם אל עובדיהם הוא כאל עובדי קבלן, שמרוויחים רק עשרה אחוזים מהמכירות ונאלצים להתחרות זה בזה. בתחרות האכזרית שהם ממציאים, המצליחנים מקבלים קדילק והחלשים מפוטרים. במשרד הזה החזק שורד והתחרות בעיצומה. המאבק הוא לא רק על האפשרות להצליח אלא מחייב אותך גם להביא לכשלונו של הקולגה שלך. כל הצלחה מתוגמלת בלידים טובים יותר, שגוררים הצלחה נוספת. כל כשלונו נענש במניעת סיכוי להצלחה עתידית. השיטה אכזרית ונטולת חמלה. אל התחרות האכזרית נוספת שנאת הזרים, כמו תמיד במצבים של מאבק הישרדותי, כלכלי או אחר.

נשמע לכם מוכר?

פרט טריוויה

בתו של דיוויד מאמט, זושיה מאמט, היא שחקנית מצליחה, שהתפרסמה לראשונה בזכות תפקידה בסדרה "בנות", שם היא מגלמת את אחת הדמויות הראשיות, שושנה.

כמה עובדות מעניינות על גלנגרי גלן רוס מאת פיליפ פרנץ', הגארדיאן

דיוויד מאמט סיים לכתוב את גלנגרי גלן רוס בשנת 1983 ושלח אותו למנטור שלו, **הרולד פינטר**, בצירוף מכתב שבו כתב שאין לו מושג כיצד להביא את המחזה לסוף מוצלח דיו. "המחזה מושלם, תעלה אותו על במה", השיב פינטר. שנה לאחר מכן הועלה המחזה בלונדון ובברודוויי וזיכה את מחברו בפרס פוליצר. שמונה שנים לאחר מכן יצאה גרסת הסרט, בבימויו של **ג'יימס פולי** ובכיכוב אחד הקאסטים המוצלחים ביותר שאי פעם נראו בקולנוע: **ג'ק למון**, **אל פצ'ינו**, **אלן ארקין** ו**אד האריס** כארבעת המתווכים התחרותיים, ו**קווין ספייסי** כמנהל הסניף שמתעב אותם. **ג'ונתן פרייס**, שבחידוש המחזה בלונדון בשנת 2007 גילם את תפקידו של **ג'ק למון**, המתווך השחוק לוין, מגלם בסרט את אחד הלקוחות הפתיים שנופלים קורבן לתחמוניהם. בעיבוד לתסריט מאמט הכניס שינוי אחד בלבד, גם אם משמעותי ביותר, והוסיף לגרסה הקולנועית את דמות האחראי קר המזג, שמגיע לנגוש בהם מטעם המשרד הראשי, המגולם בעוצמה מרהיבה על ידי **אלק בולדווין**.

על המחזאי: דייוויד מאמט

מתוך מאמר של סמואל ג' פרידמן

בניו יורק טיימס, 1985

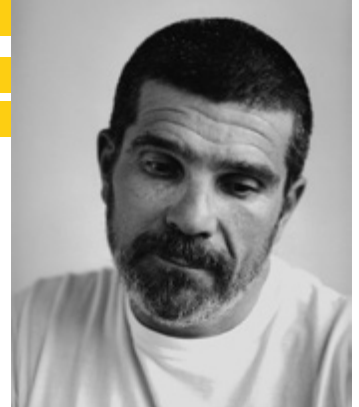

Photo by Brigitte Lacombe

דייוויד מאמט נבדל ממחזאים רבים בני תקופתו לא רק בכך שהוא כותב ניסיוני אלא בהיותו אוטו-דיקט. בתחילת דרכו רצה להיות שחקן ובהגיעו לגיל עשרים החל לכתוב סצנות לעצמו ולחבריו. בתוך ארבע שנים הקים קבוצת תיאטרון, "סיינט ניקולאס" בה שימש כמחזאי הבית.

מאמט כותב לעתים קרובות בבקתת עץ ללא חיבור לחשמל והוא מתעב את עצם הרעיון של מעבד תמלילים. מבחינתו הכתיבה היא מלאכה, עבודה. הוא לחלוטין לא מעוניין לדון בתהליך הכתיבה שלו. הוא אוהב לכתוב בין היתר משום שלכתיבה יש תוצאה שאפשר להחזיק ביד ולקרוא ובסופו של דבר לראות על הבמה. מוסר העבודה שלו גבוה והוא מאמין במשמעת יומית ובהשקעה והתמדה. המבקרים אולי רואים אותו כמודרניסט אך הוא מסורתי מבחינת התהליך והתוצר.

אם יש תמה שחוזרת במחזותיו של מאמט הרי זהו ניצול החלשים בידי החזקים, האינדיבידואל בידי הממסד. ב"גלנגרי", התמה מתבטאת דרך המתווכים, שנדחפים להיאבק זה בזה בתחרות מכירות שקאדילק מוצעת בה כפרס, וכתוצאה תוקפים זה את זה, את הלקוחות שלהם ואת הבוס. מאמט יצר לעצמו מוניטין כמבקר הראשי של הקפיטליזם מבין מחזאי אמריקה. למאמר שכתב על תחום הפרסום קרא, "אומה של סרסורים". אבל לא פשוט לתייג אותו מבחינה פוליטית, משום שהוא ככל הנראה יותר ליברטיאני מאשר ליברל או שמרן.

המתווך ריקי רומה, ב"גלנגרי", מזהיר: "אני נשבע לך... זה כבר לא עולם של גברים העולם שלנו... זה לא עולם של גברים... המכונה... זה עולם של דופקי-כרטיס, פקידים, בירוקרטים... זה עולם דפוק, זה מה שזה... שום תעוזה כבר אין. (פאזזה) גזע נכחד. ככה זה. (פאזזה) אנחנו גזע נכחד."

הגיבור, אם כן, הוא זה שמצליח להתנגד. ב"גלנגרי" זהו ארונוב, המתווך האומלל מכולם, אבל גם זה שמצליח למלמל באחת השורות האחרונות במחזה, "אוי, אלוהים, אני שונא את העבודה הזאת."

"אולי מה שאני אומר במחזות שלי זה שהטבע האנושי לא משתנה, אבל הטבע של האדם הפרטי דווקא כן, מאמט אומר. "כך שהגאולה היחידה שיכולה להיות לאינדיבידואל היא בכך שלא ישתנה יחד עם הממסד, שלא יהפוך לחלק מהממסד."

הוא נולד ב-30 בנובמבר, 1947, בשיקאגו. הוריו, לינור וברנארד, היו שניהם יהודים, ילידי מהגרים, אבל מאמט חש כי הם התכחשו לעברם המזרח-אירופאי ועשו כמיטב יכולתם להשתלב. מאמט היה קרוב לסבתו מצד אביו – "היא הגיעה מהשטעטל. אישה פשוטה מאד, אוהבת מאד. היא העריצה אותי ואני הערצתי אותה". הוריו התגרשו כשהיה בן עשר. "זו היתה משפחה קשה", אומרת אחותו הצעירה והיחידה, לין מאמט וייסברג. "משפחה שבורה. היתה לכך השפעה עצומה על דייוויד. באותו זמן גרושים עדיין לא היו מחוץ לארון. היתה סטיגמה חברתית."

כששאלתי אותו מהיכן הגיעו מקורות ההשראה לעיונות ולניבול הפה השכיחים כל כך במחזותיו, מאמט השיב, **"במשפחה שלי, בימים שקדמו לטלוויזיה, אהבנו לבלות את הערבים שלנו באמלול עצמי, שהתבסס בעיקר על היכולת שלנו להשתמש בשפה ברשעות. כנראה שם פיתחתי את היכולות האלה."**

"דייוויד נדמה כגבר מלא זעם", אומרת פאטי לה-פון, ששיחקה בשישה מחזות של מאמט. "והוא באמת כזה. אבל יש לזה איזון, עונג של ממש."

"הגישה השלטת", מוסיפה אחותו, "היתה שמי שלא מצליח לבטא את עצמו כראוי, הלך עליו. אבא שלי הדגיש באופן כמעט פתולוגי את החשיבות של הסמנטיקה. זה היה ממש כבד. היתה מילה אחת מוצלחת לכל דבר ושאלוהים יעזור לך אם לא השתמשת בה. קשה לי להאמין שדייוויד חשב שהמניע לכך היה טהור. אני אפילו לא חושבת שהם היו אוהבים בעיניו. הוא ראה אותם כהוכחה לכך שהחיים נוראיים ושעדיף שתהיה ממש טוב במשהו. אני לא חושבת שהוא הרגיש נאהב פשוט על היותו הוא."

רוברט ברושטיין, מבקר תיאטרון עבור הניו ריפליק והמנהל האמנותי של התיאטרון הרפרטוארי האמריקני בקיימברידג', מסצ'וסטס, מציין כמה אלמנטים בולטים בעבודתו של מאמט. הוא משתמש באספקטים של נטורליזם – פתיחות שמתחילות באמצע העלילה, פורמט של פיסת-חיים – אבל הוא כותב מתוך רובד מוסרי נדיר במחזות נטורליסטים.

כתב הניו יורק טיימס, פרנק ריץ', שיבח את כשרונו של מאמט "ביכולתו להחביא רובדים של משמעויות בשפה פשוטה, אידיומטית, מזוקקת במדויק – כשרון שאפשר להשוותו רק לזה של הרולד פינטר."

מעבר לכשורים שירש מהוריו או קיבל מאלוהים, מאמט עובד קשה כדי ללכוד דיאלוגים מקוריים. הוא נושא איתו מחברת רוב הזמן, ורושם רעיונות או פיסות שיחה שצוטט להן על מפיות, מפות, מעטפות וכרטיסי ביקור. הוא מבקר בחנויות יד שניה, ברים, מועדוני ביליארד, חדרי כושר, בתי קפה ומקוואות יהודיים – גם כי הוא אוהב את זה וגם כדי לקצור חומרים.

סגנונו הספרטני של מאמט שואב השראה גם מכותבים בני זמנו. הוא ציין בין היתר את המחזאים סמואל בקט, הרולד פינטר ווואלאס שון, כמי שהשפיעו עליו בצמצום ובדיוק שלהם. מילדותו התעניין בתסכיתים, צורת יצירה הדורשת דיוק ייחודי.

מאמט הוא עורך קשוח של יצירתו שלו. "שאלתי פעם את דייוויד איך לכתוב", נזכר ויליאם ה' מייסי, שחקן שעבד איתו בתיאטרון סיינט ניקולס. "והוא אמר, כתוב את זה בשפע מילולי כמה שאתה רוצה. תשלשל מילים. אבל אז תחתוך החוצה את כל המילים המיותרות, אבל תשאיר את העלילה. ואז תשכתב, ושוב תחתוך. ואז תשכתב שוב, ותחתוך שוב. אחרי שלוש פעמים, יש לך כבר משהו ביד."

העריכה העצמית של מאמט כבר הפכה לאגדה בקרב שחקנים ובמאים. פאטי לה-פון מעריכה שמאמט העיף שליש מהתסריט תוך כדי חזרות. וג'יי ג'יי ג'והנסטון זוכר את מאמט מחליף פעם מונולוג של שלושה עמודים במשפט אחד.

יוסף אל דרור // תרגום

מתרגומיו: **כולם היו בני**, מאת ארתור מילר תיאטרון חיפה בשיתוף תיאטרון הקאמרי; **גזע**, מאת דיוויד מאמט בתיאטרון חיפה; **סימפטיקו**, מאת סם שפארד בתיאטרון חיפה; **מחכים לגורו**, מאת סמואל בקט בתיאטרון הבימה. (זכה בפרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום 2003); **משחק נישואין**, מאת אדוארד אולבי באנסמבל הרצליה; **אמבטיה, מיטה, פארק**, מאת ניל לבינט בתיאטרון הבימה; **רומנטיקה**, מאת דיוויד מאמט בתיאטרון הבימה; **מאכיל**, מאת סופי טרדוול בתיאטרון החאן; **השחקן**, מאת אנטון צ'כוב בתיאטרון הבימה; **ארוחה עם אידיוט**, מאת פרנסיס וובר בתיאטרון הבימה; **מונוגמיה**, מאת סטלה פילי בתיאטרון הבימה, **החייל האמיץ שוויק** מאת ירוסלב האשק בתיאטרון חיפה בשיתוף הבימה; **לחנך את ריטה** מאת וילי ראסל בתיאטרון בית ליסין.

משה נאור // בימוי

שירת בתיאטרון צה"ל ובלהקה צבאית. בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב (1997).
בין ההצגות שביים: בתיאטרון חיפה: **משפחת ישראלי** מאת בועז גאון, **סוחרי הגומי** מאת חנוך לוין, **הצמא והרעב** מאת אד'ן יונסקו, **המקום ממנו באתי** מאת דיוויד מאמט, **מי דואג לילד** מאת טום סטופארד **איזראל ז'ורנאל** מאת רוני סיני, **אנשים קשים** מאת יוסף בר יוסף, **גזע** מאת דיוויד מאמט, **החייל האמיץ שוויק** מאת ירוסלב האשק (בשיתוף תיאטרון הבימה), **גיבור הלובי** מאת קנת לונרגאן, **שעה של שקט** מאת פלוריאן זלר (בשיתוף תיאטרון בית ליסין).
בתיאטרון חיפה בשיתוף הקאמרי: **שמו הולך לפניו** מאת אפרים קישון (זוכת פרס התיאטרון 2008), **ימי שלישי עם מורי** מאת ג'פרי הטרטר ומיטש אלבום, **כולם היו בני** מאת ארתור מילר (זוכת פרס ההצגה המתורגמת 2011), **שיגעון באופרה** מאת קן לודוויג. בתיאטרון הקאמרי: **שמנה** מאת ניל לאבינט, **הכתובה** מאת אפרים קישון. בתיאטרון הבימה: **נודניק** מאת פרנסיס וובר. כתב וביים את **פחד קהל** בצוותא. **ערס פואטי** עם בוגרי ניסן נתיב ירושלים. **מחזמר** עם בוגרי ניסן נתיב תל-אביב. בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **הלילה הזה** מאת דפנה אנגל (הצגת השנה לנוער לשנת 2008) **תום-כמה סיבות לחיות** מאת וייל אינו בתיאטרונטו 2006.
משמש כמנהל אמנותי של תיאטרון חיפה מתחילת 2008.

כנרת קיש // עיצוב תפאורה

מעצבת במה. בוגרת תואר שני באוניברסיטת תל-אביב. מרצה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה האחרונות: תיאטרון חיפה: **דפוקים**. קבוצת התיאטרון רות קנר: **הוא הולך בשדות**, **שעת הגלגול**. תיאטרון החאן: **דוחקי הקץ**, **המקצוען**. תיאטרון הקאמרי: **בעל למופת**, תיאטרון בית ליסין: **האבא**. Mikveh :theater J Washington D.C

חני ורדי // עיצוב תאורה

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב במגמה לעיצוב תאורה. עיצבה תאורה לכל התיאטרונים בארץ, למופעי מחול, פסטיבלים ובתי ספר למשחק. הייתה חברה בוועדה האמנותית של פסטיבל עכו לתיאטרון אחר (2008 – 2005). זכתה בפרס עיצוב תאורה להצגות ילדים לשנת 2007 על ההצגה **אוזו ומוזו מכפר קקרוזו**, המדיטק חולון, ולשנת 2011 על ההצגה **הברווזון המכוער**, תיאטרון אורנה פורת, שתיהן בבימויו של ישראל גוריון. בין עבודות העיצוב האחרונות שלה: **סיפור פשוט**, **יוליסס על בקבוקים**, **תש"ח, איזראל ז'ורנאל**, **אמנות**, **גזע**, **מסע הדוד מקס** בתיאטרון חיפה. **שמו הולך לפניו**, **כולם היו בני**, **שיגעון באופרה** בתיאטרון חיפה בשיתוף הקאמרי. **הקץ על העץ**, **לב של מלך** במדיטק חולון. **שירת העצבים**, **לילה לא עלינו** בתיאטרון צוותא. **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **עד לא ידע** בתיאטרון הקאמרי. פסטיבל הרמת מסך, סוזן דלל. פסטיבל אינטימה דאנס, תיאטרון תמונע. **מלח מים**, **הזירה הבינתחומית**, זוכה פסטיבל עכו 2011 בבימויה של נועה לב. **התקפת לב**, אנסמבל ציפורלה.

דורון אשכנזי // עיצוב תלבושות

מעצב ויוצר מוביל המשפיע על האופנה הישראלית כבר כמעט שלושה עשורים, למד באקדמיה לאמנות בפירנצה בין 1983-1987 ולאחר מכן התמחה באיטליה בחייטות. בשנת 1989 השיק את הקולקציה הראשונה שלו לבגדי גברים. מאז ועד היום הוא מוכר בזכות עיצוב חליפות אל-זמניות לגברים וסגנון ה-Casually tailored, המותאמת לגבר האורבאני בחיי היום יום. בקולקציות דורון משלב בין פריטים קלאסיים ועל-זמניים, לצד פריטים עם קריצה טרנדית והומוריסטית. במקביל לניהול מותג האופנה הנושא את שמו, מעצב דורון אשכנזי תלבושות לסרטי קולנוע, מופעי מוזיקה, תאטרון ומחול ותלבושות לטקסים שונים. במהלך השנים עבד ועיצב עבור אמנים ויוצרים בין המובילים בארץ, ואף זכה בפרס אופיר על התלבושות של "ביקור התזמורת". בין היוצרים: שמי זרחין, יוסף פיצחאדזה, ערן קולירין, נדב לפיד, יונתן אינדורסקי, רועי אסף, נועה שדור וברק מרשל. כמו כן, דורון מרצה במחלקה לצורפות ואופנה בבצלאל, ומלווה פרויקטים לבגדי גברים.

יעל גולדברג // ע. במאי

בוגרת החוג לתאטרון באוניברסיטת ת"א 2010. בימוי: תיאטרון צוותא: יובי 34 (במסגרת פסטיבל תיאטרון קצר), ג'וקים (במסגרת פסטיבל צו-קריאה), קלבסה (במסגרת פסטיבל צו-קריאה), רוצחים (במסגרת פרויקט המחזאים). תיאטרון תמונע: "למעלה למטה" (בימוי ודרמטורגיה). הפקה פרטית: אף על פיל – מופע מוזיקלי לילדים. ע.במאי: תיאטרון חיפה: שיגעון באופרה (בשיתוף תיאטרון הקאמרי), וניה, סוניה, מאשה ושפיץ (בשיתוף תיאטרון הקאמרי), גיבור הלובי, זוג פתוח תיאטרון בית ליסין: מנדרגולה תיאטרון אורנה פורת: מלך סיאם, אדיסון, הנחשול, מרק כפתורים, הנסיך ככה, הרפתקה בחולות, הבחירה.

אלדד לידור // מוסיקה

כותב ומעצב מוזיקה להצגות, לסרטים, למופעי מחול, לרדיו, ולמולטימדיה. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוזיקה בירושלים. למד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון הבימה: הדג גבלר, אלוף הבונים, מלכת היופי של לינאן, רכוש נטוש, סונטת סתיו, מועדון האלמנות העליזות, אוסקר ודודה רוזה, קפואים, אבנים בכיסים, הכיסאות, נשיקת אשת העכביש, מראה מעל הגשר, מחילה, בחורים טובים, הבחורים בדלת ממול, אמדאוס, מחול המוות, יונה יונה. תיאטרון בית ליסין: נערי ההיסטוריה, מקווה, פילומנה, פלדה, מירל'ה אפרת, מכתב לנעה, פופקורן, ערפל, שבעה, כחול בוער, אחד משלנו, מות הלבנה, הזוג המוזר, חשמלית ושמה תשוקה, מים קדושים, פילומנה, גג שקוף, ביאנקה, סילביה, מי מפחד מוירג'יניה וולף, על אהבה וחברות. תיאטרון החאן: מידה כנגד מידה, האם הטובה, האזור החופשי. תיאטרון הקאמרי: אלקטרה, הבדלה, מי מפחד מוירג'יניה וולף, מותו של סוכן, נתניה, ביבר הזכוכית, מילאנו, אישה בעל בית, דמוקרטיה, המלביש, קופנהגן, המנצח, הפלגות, הריון, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים, להרוג את הזמן, מהגר עובר ושב. תיאטרון חיפה: הדוכסית מאמלפי, השתיקה, דודתו של צ'רלי, עיר חופשית, הילד מאחורי העיניים, שיחות עם אבי, הנכד, גיבור הלובי, חצוצרה בואדי. תיאטרון באר שבע: בית ברנרדה אלבה, חבלי משיח, איפיגניה, ילד משלי, ביבר הזכוכית, כסף של אחרים, רק בימי ראשון, באופן יחסי, M בטרפליי, זינגר, המתחזה, הרציף המערבי, סליחות. תיאטרון לילדים ולנוער: מסך הברזל, הממלכה של קנסוקי, פילים לא רוקדים בלט, אורי, צבע הפנינה, שרה גיבורת ניל", הפיצוץ ברחוב אהלן, המבוך, עושה הנפלאה, שיטת חנה'לה. מדיטק: קרשינדו, שמשון בר לשון, צבע הפנינה, המאוהב מכיתה ו'. תיאטרון הספרייה: משהו לרוץ איתו, עיין ערך אהבה. זכה בפרס מרגלית על מוזיקה בהצגה נשיקת אשת העכביש. הלחין את המוזיקה למוזיאון יצחק רבין.

יואב בר לב // בתפקיד ביילן

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, ת"א.
בין ההצגות בהן השתתף: רוצי איילה, בומרנג, הם יורים גם בסוסים, המלט (תמונע), קומדיה של טעויות, זריחה, ארגנטינה, מדמואזל ג'ולי, יינטל, המכוער, סיפור פשוט, ראש משוגע, טיפול בטנגו, עיר הנפט, על הבמה, השתיקה, הקאמבק של בוריס שפילמן, אילוף הסוררת, אב הבית, יתוש בראש, גן ריקי, אימפרו, שלום ולא להתראות, החתונה האחרונה, גטו, ארתור אוי, אנטיגונה, טסט לעיוורים, תפילה, ענבי זעם, ריצ'ארד השלישי, היערות, שבת ראשון שני, האבן והשושנים, מוף ומוריס, מעלה קרחות, האחים, חלומות גנובים, שמריהו, טיול לכוכב הגבינה.

בטלוויזיה שיחק בסדרות: מז"פ עיקרון ההחלפה, בני ערובה עונה שנייה, אחת אפס אפס, רמזור, לאהוב את אנה, בית משותף, אדומות, כנפיים, ספי. דרמות טלוויזיה: נחמה, המכשפה מרחוב מלצ'ט, החברים של יעל, מבחן אמריקאי סרטים: ארץ

ישי גולן // בתפקיד לינק

בוגר LAMDA - London Academy of Music and Dramatic Arts בחסות מלגה מלאה של הקונסוליה הבריטית. 1996. מבין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון חיפה: 4.48 פסיכזה תיאטרון חיפה בשיתוף תיאטרון הקאמרי: כולם היו בני תיאטרון בית ליסין: גג שקוף, ביאנקה, אז בפראג. תיאטרון הבימה: קן הקוקיה, הנאהבים והנעימים, הנסיגה ממוסקבה, דור שלישי צוותא: ג'ונגול, פחד קהל. בטלוויזיה: כפולים, חטופים, STREET FOOD AROUND THE WORLD, לא הבטחתי לך, האי. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר 2010 האקדמיה הישראלית לטלוויזיה וקולנוע. בקולנוע: הנותנת, קרינה, חיי אהבה, שישה מיליון רסיסים, אורי, חסד מופלא, מנת יתר, דרך הנשר.

דביר בנדק // בתפקיד מוס

בוגר מסלול משחק בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת ת"א 1997.
בתיאטרון: שחקן תיאטרון הבימה 1998-2008: הדיבוק, יוליוס קיסר, לב-טוב, כריש פטיש, החייל האמיץ שוויק, קדיש לנעמי, טנגו, בגדי המלך, חודש בכפר, הנאהבים והנעימים, מבקר המדינה, פירורים, הנהג של מיס דייזי.
שחקן תיאטרון חיפה 2008-2009: שלוש מסיבות, המקום ממנו באתי, המכוער, שיגעון באופרה (הטנור) - תפקיד ראשי. (בשיתוף הקאמרי). שחקן תיאטרון גשר מ-2010: ריזזור, דון ז'ואן. הפקות תיאטרון: פסטיבל עכו: מחכים לגודו (בתפקיד פודזו, '95), התבוננות ('98), גבר אישה מלים ('99) פסטיבל תיאטרון קצר בצוותא: הוא ('97), 4 על 4 (2000), מחזה לילה ('03), שטחים ופרידות ('04), מאחר ('08) תיאטרון צוותא - ג'ונגול ('01), פחד קהל ('03), צפירה ('05), מלחמה - אופרת רוק ('08) תיאטרון הרצלייה - גוד ('02) תיאטרון תמונע - משחקי חברה ('06), ריזזור ('07) תיאטרון אורות: אני עם אשתך גמתי ('03) בטלוויזיה: סיבת המוות רצח, רצח מצלמים, חובו של אהרון כהן, אלף קלוריות ליום, בית משפט, מיי פירסט סוני, המכון, שאול, צימרים, זבנג, מבצע סבתא, פרשת השבוע, הרצועה, אודטה, מירי לא חסה, קוויקי, הנפילים, חקירה פנימית, מקום לדאגה, גם להם מגיע, פאפאדיזי, החיים זה לא הכול, סברי מרגן, המשרד, המגיפה, טקסי דרייבר. בקולנוע: קיצור תולדות האוהבים, דלתא פורס, זמן אויר, מרס תורכי, 5 דקות בהליכה, סימה ועקנין מכשפה, איזה מקום נפלא, מתנה משמיים, אסקימו לימון, אסקימוסים בגליל, סיפור גדול, עוד אני הולך, המתקפה ועוד מגוון פרסומות, הצגות ילדים, ערבי תיאטרון חד-פעמיים וסרטי סטודנטים רבים.

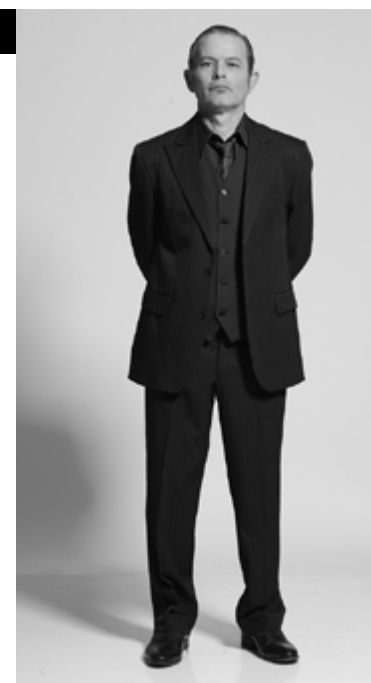
דב גליקמן // בתפקיד לוין

נולד ב-1949 וגדל ברעננה, אחד מהשחקנים החשובים של הקולנוע, הטלוויזיה והתיאטרון הישראלי מזה כחמישה עשורים. החל לשחק בסרטים בשנות השבעים **מסע אלונקות, הלהקה, שלאגר** ובשנות השמונים השתתף בקומדיית המצבים **קרובים קרובים** וכחבר קבוע בתכנית הבידור האגדית **זהו זה**. בשנות התשעים גילם את דמותו של אפרים בסדרה **ייסורי אפרים** מאת אפרים קישון, ואת דמות מוכר חמניות נירוטי בפרסומת לדפי זהב וזו לאחר מכן היוותה השראה לסדרה **שאול** בכיכובו בשנת 2002. בתחילת שנות ה-2000 השתתף ב-**רק בישראל**, לאחר מכן בסרט **מכתבים לאמריקה**, בסדרה הקומית **מסודרים**. בשנת 2013 גילם את דמותו של שלום שטיסל בסדרת הדרמה **שטיסל**, תפקיד עליו קיבל את פרס האקדמיה לטלוויזיה. באותה שנה יצא הסרט **מי מפחד מהזאב הרע** של אהרון קשלס ונבות פפושדו בו גליקמן גילם את יורם, אביו של גדי.

רמי הויברגר // בתפקיד רומה

יליד תל אביב. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. מעבודותיו בתיאטרון: **תיאטרון חיפה: גזע, אמנות תיאטרון הקאמרי: המלט, מקבת, גם הוא באצילים, תעתועון, מיס ג'ולי, יחסים מסוכנים, ענבי זעם** תיאטרון באר שבע: **קיץ ועשן** תיאטרון בית ליסין: **לחנך את ריטה, האמת, חמץ, שבע צוותא: שתי טיפות מים** תיאטרון הבימה: **קן הקוקיה, מחכים לגודו, קופסא שחורה, מלחמה, תקופת הסתגלות, אנה קרנינה, ארוחה עם אדיט. ביים ושיחק בתיאטרון הבימה: תמונות מחיי נישואים, אלינג (בימוי), השחקן מנוגמיה**. בקולנוע: שלג באוגוסט, רשימת שינדלר, שחקנים, כלבים לא נובחים בירוק, מתנה משמיים, מכתבים מאמריקה, מה כבר יכול להיות. בטלוויזיה: שותף להקמת החמישיה הקאמרית, מבצע סבתא, הבורגנים, בטיפול, לצאת עם הכלב, חיים אחרים, ילדי ראש הממשלה, הבורר, להרוג את הסבתא. פרסים: פרס התיאטרונטו מס' 1 על ההצגה **תעתועון**, שחקן מצטיין תיאטרון הקאמרי (1992), פרס פינקל על התפקיד מק'מרכי בהצגה **קן הקוקיה** (2000), איש השנה בתיאטרון (2003), פרס רוזנבלום (2009)

מוריס כהן // בתפקיד ארנוב

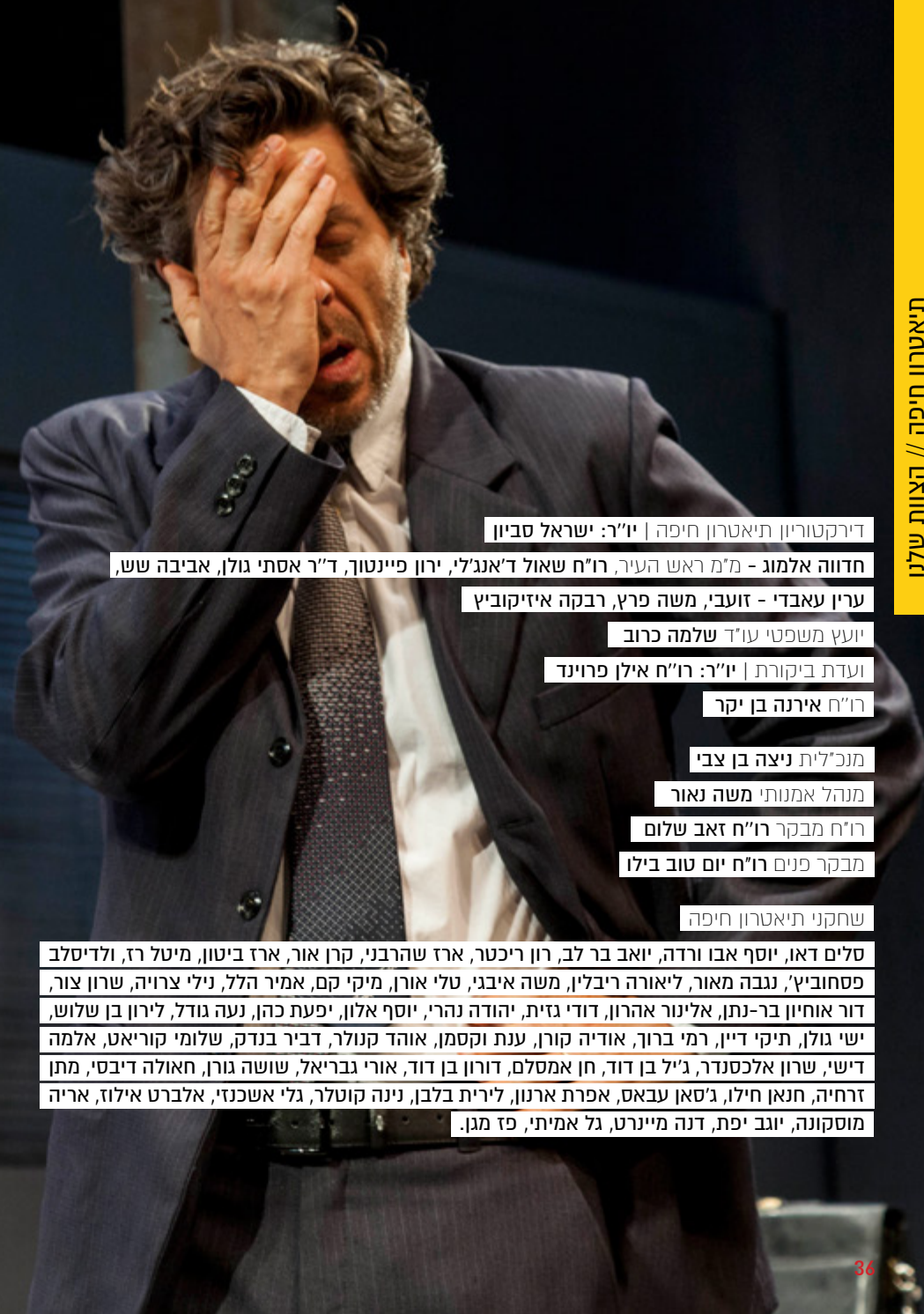
שחקן קולנוע טלוויזיה ותיאטרון. בוגר בית הספר למשחק בית צבי, מחזור 2003. בטלוויזיה: **דם יהודי, הוט, בימוי-מני יעיש, הנעלמים, ניקולודיאון, בימוי-ירון ארזי, עקרון ההחלפה, הוט, בימוי-עודד דוידוף, בתולות, עונה 2+**, **הוט, בימוי-אדם סנדרסון, גולשי גלים, עונה 1+**, **YES, בימוי-מרקו כרמל, זגורי אימפריה, הוט, בימוי-רני סער, פצועים בראש, הוט, בימוי-ירון ארזי, אחת אפס אפס, ערוץ 10, בימוי-אמיר מן, שנות השמונים-סדרה קומית של שלום אסייג-פנסו השורף, שירות חדרים, ערוץ 1, בימוי-איתן ענר, מגדלים באוויר, ערוץ 10, בימוי-ניר ברגמן, רביעיית רן (עונה 2), YES, בימוי-שלומי אלקבץ, בן נטלי, YES, בימוי-עודד לוטן, אדמה, HOT3, בימוי-רני בלייר. בקולנוע: **אבינו, בימוי-מני יעיש, אושר עטוף בשמיכה** בבימוי-יוסי ארצי, **עלטה, בבימוי-מיכאל מאיר, מתת, בבימוי-רותם זיסמן-כהן, המשגיחים, בימוי-מני יעיש, גן עדן אבוד, בבימוי-מיכל בריס ועודד בנן, השוטר, בבימוי-נדב לפיד, אחותי היפה, בבימוי-מרקו כרמל, השחר\ dawn-סרט שוויצרי, בבימוי-רומד ווידר-יואב. קופרודוקציה ישראלית-שוויצרית. על פי ספרו של אלי ויזל. בתיאטרון: תיאטרון הקאמרי: **גיבור מעמד הפועלים** (עודד קוטלר-בפקיד לייאור), **חברון** (עודד קוטלר. בתפקיד רונן החייל) תיאטרון הרצליה: **המסיבה של אביגיל** (עודד קוטלר-טוני. אחד התפקידים הראשיים) תיאטרון באר שבע: **הבוגר** (ניר ארזי-בתפקיד דני אלון בצה"ל).****

יעקב דניאל // בתפקיד ויליאמסון

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לווינשטיין. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון דימונה: **גרסת הבמאי, קופסאות הבטון, ילד הכרובית** תיאטרון תמונע: **ריצ'רד השלישי, המתנחל, מועדון הקופים הירוקים** תיאטרון חיפה: **חי בסרט** תיאטרון הקיבוץ: **אגדת סוף עונה**. בטלוויזיה: **פאודה, בני ערובה, הבורר, עבודה ערבית, המיוחדת, אמאל'ה 3, בובות, תעשה לי ילד, החברים של נאור**. בקולנוע: **את לי לילה, מוקי בוערה, מנפאואר, וביום השלישי**.

דירקטוריון תיאטרון חיפה | יו"ר: ישראל סביון

חדווה אלמוג - מ"מ ראש העיר, רו"ח שאול ד'אנג'לי, ירון פיינטוך, ד"ר אסתי גולן, אביבה שש,

ערין עאבדי - זועבי, משה פרץ, רבקה איזיקוביץ

יועץ משפטי עו"ד שלמה כרוב

ועדת ביקורת | יו"ר: רו"ח אילן פרוינד

רו"ח אירנה בן יקר

מנכ"לית ניצה בן צבי

מנהל אמנותי משה נאור

רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום

מבקר פנים רו"ח יום טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה

סלים דאן, יוסף אבו ורדה, יואב בר לב, רון ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, ארז ביטון, מיטל רז, ולדיסלב פסחוביץ', נגבה מאור, ליאורה ריבלין, משה איבגי, טלי אורן, מיקי קם, אמיר הלל, נילי צרויה, שרון צור, דור אוחיון בר-נתן, אלינור אהרון, דודי גזית, יהודה נהרי, יוסף אלון, יפעת כהן, נעה גודל, לירון בן שלוש, ישי גולן, תיקי דיין, רמי ברוך, אודיה קורן, ענת וקסמן, אוהד קנוולר, דביר בנדק, שלומי קוריאט, אלמה דישי, שרון אלכסנדר, ג'יל בן דוד, חן אמסלם, דורון בן דוד, אורי גבריאל, שושה גורן, חאולה דיבסי, מתן זרחיה, חנאן חילו, ג'סאן עבאס, אפרת ארנון, לירית בלבן, נירה קוטלר, גלי אשכנזי, אלברט אילוז, אריה מוסקונה, יוגב יפת, דנה מיינרט, גל אמיתי, פז מגן.

ע. מנהל אמנותי יואלית אליכין

דרמטורג עמיר קליגר

מזכירת התיאטרון ורדית כהן

מנהלת שיווק מיכל הללי

מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית גילת סלע

תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן

דוברות ויחסי ציבור בירן תקשורת

מנהל טכני עופר טל

מנהל הפקות ומנהל ייצור דור שלום

קב"ט שושני מרקוביץ'

חשבת רקפת בלומנפלד מ"מ יעל לאופר

הנהלת חשבונות מרינה גנדין

תפעול במה שמואל מיכאלוב, ואלרי זסלבסקי, מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקרינקה, עוז שליין,

טימותי סליצקי

סאונד ניסים טוויטון, גיא וילינסקי, דודי עשור, יוסי דולב

חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון, אלי אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן, רומן אורין

הלבשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, ששה צ'רנין

מתפרה סרגיי קאשין

איפור ופאות לודה גולדברג, טניה שפק

אביזרים ענת זמיר, דנה פוקס, ששה קלמיקובה

מנהל הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר, עמליה זכריה

ניקיון ואחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדורנקו

שירות לקוחות ומנויים

מנהלת מוקד ניצן לוי

אחראי משמרת יובל יאירי, רמי אלקסלסי

נציגים

ליאת אזרזר, אתל בר אור, רועי דגן, נורית דרייפוס, מתן טושק, הדס יוסיפוביץ', אבי כוכבי, אסי נחום,

עדי טושק, אורלי קוטיק, מיטל טובל

דיילים

אחמ"שים: אסף ברנשטוק, אלמוג קדושים, רעות שטרנברג, אביטל פרימט, בועז אלישיב.

שמוליק לונדון, מור סביון, אנה לוי, אור אביב, עינת רודמן, שיר ברנסון, לי בכר, רונה אסולין, הלנה גולדמן, בן טלמור, טל פרג'ון, גל כפרי, רז כהן, יערה נורי, צליל שמחון, מריה סטרקין, טלי שוורץ, אלכס שטיינמן, גילי אשל, פאדי חאג', ניצן שטרן, לימור ארמה, עמית וינר, ליאל כהן, טלי ביסקר, מתן גרנר, חלי הרשקוביץ.

Glengarry Glen Ross

By David Mamet

One of the most important plays of modern theater, "Glennary Glen Ross" is considered a contemporary classic. It has won countless awards and was staged in various well known productions around the world and in one extremely successful film adaptation.

The plot of the play revolves around five realtors who are thrown into fierce competition by the managers of the office where they work, where they must succeed to sell properties in a failing project or they will find themselves laid off immediately .

It is a deep moral about the cruel integration between masculinity, land and survival, which reveals in an uncompromising way the inherent destructiveness of capitalist reality and the inability to retain an ethical and conscientious position within it.

Translator **Yosef El-Dror**

Director **Moshe Naor**

Scenery Design **Kinereth Kisch**

Costumes Design **Doron Ashkenazi (Menswear)**

Lighting Design **Hanni Vardi**

Music **Eldad Lidor**

Assistant to the Director **Yael Goldberg**

Cast: **Dvir Benedek, Yoav Barlev, Ishai Golan, Dov Glikman, Yaakob Daniel, Rami Hoiberger, Moris Cohen**

First Performance: **28.5.2016**

The show last 1:30 h without interval

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 3313436
טל': 04-8600500 | פקס: 04-8600575
אתר התיאטרון: www.hti.co.il
אתר פסטיבל הילדים: www.haifakids.co.il
משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף
The Joseph & Rebecca Meyerhoff Theatre of Haifa